

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

2012/2103(INI)

6.12.2012

OPINIA

Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

dla Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

w sprawie planu działania w zakresie energii do roku 2050 zatytułowanego
„Przyszłość z energią”
(2012/2103(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Olle Schmidt

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów zwraca się do Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji oraz podkreśla potrzebę konkretnych wniosków politycznych; jest przekonany, że podstawowe znaczenie ma uzgodnienie kierunku długoterminowej polityki Unii na okres po osiągnięciu celów strategii „Europa 2020”, w interesie przewidywalności dla przemysłu i konsumentów;
2. podkreśla ogromne znaczenie zapewnienia przez Komisję Europejską i państwa członkowskie punktualnego, prawidłowego i pełnego wdrażania obowiązującego prawodawstwa, w tym prac normatywnych wymaganych w trzecim pakiecie dotyczącym wewnętrznego rynku energii i zasad sprawiedliwej konkurencji obowiązujących wszystkie przedsiębiorstwa sektora energetycznego działające na obszarze Unii, aby do 2014 r. wypracować zintegrowany i konkurencyjny europejski wewnętrzny rynek energii; wzywa Komisję i Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki do ściślejszego monitorowania krajowych środków wdrażania oraz do rozwinięcia nowych modeli biznesowych;
3. kładzie nacisk na znaczenie wewnętrznego rynku energii i podkreśla, że niezbędne są jeszcze znaczne wysiłki w celu zmniejszenia zależności od dostaw energii z państw trzecich oraz zapewnienia samowystarczalności UE pod względem energetycznym, jak i własnej produkcji energii w UE do 2050 r.; zwraca się do państw członkowskich o wdrożenie wytycznych dotyczących transeuropejskich sieci energetycznych i zapewnienie wzajemnych połączeń systemów energetycznych i ich interoperacyjności na szczeblu UE;
4. jest przekonany, że otwarty, przejrzysty, zintegrowany, zharmonizowany i konkurencyjny wewnętrzny rynek energii jest potrzebny do osiągnięcia konkurencyjnych cen energii, bezpieczeństwa dostaw, trwałości oraz skutecznego wprowadzenia na dużą skalę energii odnawialnej, jak i ze źródeł niekonwencjonalnych, a także że stworzenie takiego rynku nadal pozostaje poważnym wyzwaniem dla wszystkich państw członkowskich; z zadowoleniem przyjmuje liberalizację wewnętrznego rynku energii jako niezbędny krok do obniżenia cen energii elektrycznej i gazu, jakie płaci konsument, przy jednoczesnym zagwarantowaniu większej przejrzystości i skuteczniejszego nadzoru tego rynku z myślą o zapewnieniu konkurencyjnych i sprawiedliwych dla konsumentów cen; uważa, że w tym celu istotne jest również zapewnienie skutecznego funkcjonowania krajowych urzędów regulacji i ich koordynacji na poziomie europejskim;
5. jest przekonany, że przejście na gospodarkę niskowęglową i energooszczędną to szansa nie tylko pod względem zachowania trwałości, ale również bezpieczeństwa dostaw i konkurencyjności w Europie oraz że obniżenie poziomu emisji gazów cieplarnianych może gwarantować przewagę konkurencyjną na rozwijającym się światowym rynku towarów i usług związanych z energią; podkreśla, że jest to szansa dla działających na rynku energii odnawialnej małych i średnich przedsiębiorstw europejskich, która mogłaby w doskonały sposób zdynamizować rozwój przedsiębiorczości i innowacji oraz być jednym z podstawowych źródeł tworzenia miejsc pracy;

6. podkreśla, że efektywność energetyczna to dla Europy niezwykle opłacalna metoda osiągnięcia jej celów w zakresie energii, przeciwdziałania zmianie klimatu i gospodarki; przypomina o ogromnych możliwościach tkwiących w efektywności energetycznej, które można wykorzystać do zmniejszenia naszej zależności od importowanej energii oraz do ponownego ożywienia gospodarki; przyznaje, że przestawienie się na bardziej efektywną energetycznie gospodarkę doprowadzi również do szybszej popularyzacji innowacyjnych rozwiązań technologicznych oraz poprawy konkurencyjności przemysłu w Unii, pobudzenia wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy wysokiej jakości w szeregu sektorów związanych z efektywnością energetyczną;
7. podkreśla potrzebę wspierania zdecentralizowanych producentów energii odnawialnej na niewielką skalę, w tym organów regionalnych i lokalnych, aby pomóc im we włączeniu do sieci i uważa, że władze regionalne i lokalne powinny nadal korzystać z uproszczonego dostępu do finansowania energii odnawialnej przez Europejski Bank Inwestycyjny;
8. zwraca uwagę, że obecny system promowania odnawialnych źródeł energii jest nieefektywny ekonomicznie ze względu na dużą ilość różnych programów w państwach członkowskich; wzywa do ustanowienia jasnych ram politycznych na poziomie Unii, w celu strategicznego wspierania efektywnych ekonomicznie inwestycji na rzecz niskoemisyjnej energii na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i unijnym;
9. podkreśla, że określanie koszyka energetycznego, choć należy to do kompetencji poszczególnych państw członkowskich, powinno odbywać się z uwzględnieniem wspólnych celów i, w stosownych przypadkach, być przedmiotem skoordynowanego podejścia europejskiego, ponieważ w przeciwnym razie proponowane cele mogłyby nie zostać osiągnięte, w szczególności w odniesieniu do wysiłków na rzecz zróżnicowania źródeł energii odnawialnej; zwraca uwagę, że przewidzenie przybliżonego zapotrzebowania na inwestycje w infrastrukturę energetyczną jest możliwe tylko pod warunkiem oszacowania prawdopodobnej struktury koszyka w 2030 r.;
10. podkreśla rolę energii w pobudzaniu wzrostu gospodarczego i konkurencyjności w UE; wzywa Komisję do przedstawienia strategii dotyczącej okresu po roku 2020 oraz ram europejskiej polityki energetycznej do roku 2030, w tym wniosku dotyczącego jednolitego celu, jakim jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, zgodnego z celami UE w zakresie dekarbonizacji do roku 2050 oraz wspartego oceną skutków; zachęca państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków w celu osiągnięcia obowiązujących obecnie celów do zrealizowania do 2020 r. w zakresie polityki energetycznej UE;
11. za kwestię nadrzędną uważa skupienie uwagi Unii i państw członkowskich na inwestycjach w infrastrukturę zwiększającą bezpieczeństwo energetyczne i zapewniającą modernizację dostaw energii, mając na uwadze, że najskuteczniejszym sposobem na pobudzenie tego rodzaju inwestycji w perspektywie długoterminowej jest połączenie ich z konkretnymi środkami regulacyjnymi i fiskalnymi oraz właściwą krajową polityką publiczną;
12. zwraca uwagę, że oddziaływanie technologii wychwytywania, transportu i składowania dwutlenku węgla (CCS) jest jeszcze niejasne; odnotowuje sprawozdanie z 2012 r. dotyczące prognozy sytuacji energetycznej na świecie (World Energy Outlook 2012), w którym podkreślono rolę CCS w niektórych scenariuszach politycznych; uznaje istniejące

wśród społeczeństwa obawy związane z tą technologią i wzywa Komisję do sporządzenia sprawozdania śródkresowego zawierającego ocenę wyników stosowania subsydiowanych przez UE projektów demonstracyjnych w elektrowniach węglowych;

13. podkreśla rolę inteligentnych sieci w umożliwianiu dwukierunkowej komunikacji pomiędzy producentami a konsumentami elektryczności i zwraca uwagę, że inteligentne sieci mogą pozwolić konsumentom obserwować własną konsumpcję energii oraz dostosować ją; podkreśla, że rygorystyczna ochrona danych osobowych i programy edukacji konsumentów w formie np. kampanii informacyjnych w szkołach i na uniwersytetach mają podstawowe znaczenie, w szczególności dla zapewniania rzeczywistego wpływu inteligentnych liczników; podkreśla, że państwa członkowskie powinny udostępniać konsumentom odnośne informacje na stronach internetowych, a wszystkie zainteresowane podmioty, takie jak firmy budowlane, architekci, dostawcy urządzeń grzewczych, chłodzących i elektrycznych powinny uzyskiwać aktualne informacje oraz porównanie cen i usług, aby na tej podstawie mogli dokonać wyboru dostawcy energii najbardziej odpowiedniego w stosunku do ich potrzeb;
14. uważa, że niezbędne jest promowanie roli technologii informacyjno-komunikacyjnych i mocne europejskie zaangażowanie w innowacje i badania, zważywszy na to, że rozwój innowacyjnych technologii przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa w sektorze i przyciągnięcia inwestycji;
15. zwraca uwagę na politykę energetyczną dla Europy, która uznaje udział energii jądrowej w dziedzinach konkurencyjności, oszczędności, redukcji emisji CO₂ oraz bezpieczeństwa dostaw; zwraca uwagę, że technologie energii jądrowej posiadają potencjał realizacji zarówno krótko-, jak i długoterminowych celów w dziedzinie energii i klimatu, o ile spełnione zostaną wszystkie wymogi bezpieczeństwa dotyczące ich funkcjonowania i uwzględniony zostanie cały cykl życia projektów;
16. przyznaje, że takie instrumenty jak podatki energetyczne, podatki od emisji dwutlenku węgla oraz systemy handlu emisjami to główne narzędzia oszczędnej realizacji celów w dziedzinie redukcji emisji, jest jednak zdania, że w ostatecznym rozrachunku stosowanie ich oznaczać będzie obciążanie konsumentów wyższymi cenami energii;
17. podkreśla znaczenie zmniejszenia całkowitego zużycia energii oraz zwiększenia efektywności energetycznej w sektorze transportu, również poprzez planowanie transportu i wsparcie dla transportu publicznego na poziomie państw członkowskich; podkreśla również, że należy przyspieszyć projekty na rzecz energii odnawialnej w ramach programu transeuropejskiej sieci transportu i energii (TEN-T i TEN-E);
18. podkreśla, że cele krajowe w zakresie stosowania energii z biopaliw i innych paliw odnawialnych w transporcie odgrywają kluczową rolę w osiągnięciu celów określonych w komunikacie Komisji; wskazuje, że cele te zapewniają inwestorom pewność i zachęcają do rozwijania zasobów odnawialnych; podkreśla jednak znaczenie zachęcania do korzystania z biopaliw drugiej generacji produkowanych z odpadów, pozostałości i innych niespożywczych materiałów celulozowych;
19. uważa, że państwa członkowskie powinny zachęcać władze lokalne i regionalne do ustanowienia planów działania na rzecz odnawialnej energii oraz do podejmowania

środków mających na celu zwiększenie świadomości społecznej na temat korzyści płynących z energii pozyskiwanej ze źródeł odnawialnych;

20. jest zdania, że należy jasno stwierdzić, jakie działania można realizować za pośrednictwem polityki energetycznej, a jakie za pośrednictwem polityki socjalnej; wskazuje na fakt, że we wszystkich przedstawionych przez Komisję scenariuszach przewiduje się, że koszty energii i transportu będą rosły i stanowić będą coraz większą część wydatków konsumentów i MŚP; uważa, że państwa członkowskie powinny opracować środki zapewniające wszystkim obywatelom, zwłaszcza tym najbardziej podatnym na zagrożenia, energię przystępną cenowo, łatwą do uzyskania i dostępną;
21. uważa, że edukacja energetyczna jest kluczem do zmiany zachowań i jednym z fundamentalnych elementów nowego modelu zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję Europejską, aby w następnych wieloletnich ramach finansowych przyznała odpowiednie środki na edukację energetyczną;
22. uważa, że Komisja wspólnie z państwami członkowskimi, władzami regionalnymi i lokalnymi oraz przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego powinna okresowo przeprowadzać kampanie informacyjne na temat edukacji energetycznej w europejskich, krajowych, regionalnych i lokalnych mediach, w tym również kampanie interaktywne, w celu udostępnienia ogółowi obywateli, przedsiębiorstw i stowarzyszeń branżowych jasnych i zrozumiałych informacji; przyznaje również, że konieczne jest prowadzenie kampanii informacyjnych w szkołach i na uniwersytetach z myślą o zaangażowaniu młodszych pokoleń w proces zmiany mentalności;
23. potwierdza podjęte przez Unię zobowiązanie do ograniczenia do roku 2050 emisji gazów cieplarnianych o 80–95% poniżej poziomu z 1990 r.; podkreśla potrzebę podjęcia pilnych działań na szczeblach lokalnym, regionalnym, krajowym, międzynarodowym i ogólnosiwiatowym, aby odpowiednio zrealizować zadanie polegające na ograniczeniu wzrostu globalnej średniej temperatury przy powierzchni do mniej niż 2 stopni Celsjusza, aby zapobiec dalszej, niebezpiecznej zmianie klimatu;
24. uważa, że należy wykorzystać kryzys finansowy jako szansę na przekształcenie naszego modelu rozwoju społecznego w kierunku wysoko efektywnej energetycznie i opartej w pełni na odnawialnych źródłach energii gospodarki odpornej na zmianę klimatu; podkreśla potrzebę przedłożenia przez Komisję wniosków dotyczących pakietu energetyczno - klimatycznego do roku 2030, opartych na obecnych trzech filarach, tzn. wniosków dotyczących zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych, propagowania energii ze źródeł odnawialnych i zwiększenia efektywności energetycznej;
25. podkreśla, że należy zwrócić większą uwagę na zużycie energii, jeżeli przekształcenie systemu energetycznego ma zostać urzeczywistnione; podkreśla potrzebę nadania większego priorytetu zarządzaniu popytem, by zapewnić wdrożenie przez użytkowników końcowych technologii i systemów pozwalających doprowadzić do przekształcenia systemu energetycznego po akceptowalnych i zrównoważonych kosztach dla społeczeństwa;
26. wzywa Komisję do opracowania kompleksowego zestawu krótko-, średnio- i długoterminowych priorytetów w zakresie polityki energetycznej, do których osiągnięcia

UE powinna dążyć w stosunkach z krajami sąsiadującymi, w celu ustanowienia wspólnego obszaru prawnego opartego na zasadach i normach wewnętrznego rynku energii odnoszących się do jej dorobku prawnego.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	28.11.2012
Wynik głosowania końcowego	+: 33 -: 4 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Pablo Arias Echeverría, Cristian Silviu Buşoi, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, Cornelis de Jong, Vicente Miguel Garcés Ramón, Thomas Händel, Malcolm Harbour, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Toine Manders, Franz Obermayr, Sirpa Pietikäinen, Phil Prendergast, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Gino Trematerra, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Raffaele Baldassarre, Regina Bastos, Jürgen Creutzmann, Ashley Fox, Marielle Gallo, María Irigoyen Pérez, Morten Løkkegaard, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Marc Tarabella, Patricia van der Kammen, Kerstin Westphal